

॥ ५१ ॥ इंद्रियनिरोधं कुर्वता कर्तृब्रह्मा इत्युक्तमित्यर्थः अय्यात्मा श्रिर्विज्ञानं ॥ ५२ ॥ यथेति अत्रिसादृश्याद्विज्ञानेऽप्यग्निपदप्रयोगः प्रकाशकत्वसामान्यादिति भावः ॥ ५३ ॥ प्रसन्नात्मानिर्मलचित्तः आत्मनः स्वस्य तृदियदाभूता निपश्यतिसंप्रज्ञातावस्थायां नित्यंबहिर्मुखमनसइयमेवांतर्मुखत्वावस्थेत्याह तदेति यदैवं भवति तदायं स्वयं ज्योतिर्भवति अतीतानागतव्यवहितदिदर्शनेऽसूर्यादिव्योतिषामभावात् तदाऽसूक्ष्मात्वादावब्रह्मणोऽपेक्षया सूक्ष्मं परं ज्योतिः प्राप्नोति ॥ ५४ ॥ यन्निग्रहानियहाभ्यां मुक्तिः संसारी तन्नित्यं शरीरमुक्तं अथ तस्यापि नियामकं नित्यं शरीरमाह अग्निरिति अत्रयत्तूरूपं कृष्णं गौरं वा तदग्निः स्रोतः प्रवाहः तेन द्रवं लोहितादिकं पात्रं तत्पयः जलं स्पर्शनं वातः यत्तु पंककाष्ठादिस्थानीयघनमांसास्थ्यादिधरमिदं तत्तु मही घोरं बीभत्सं आकाश एव श्रवणरूपेण यत्र तत्तथा ॥ ५५ ॥ पंचस्रोतांसि इंद्रियकामानात्मनि संयम्य क्षीणतृष्णाः समाहितः ॥ सर्वभूतसु तृहन्मित्रो ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ ५६ ॥ इंद्रियाणां निरोधेन सर्वेषां विषयैषिणां ॥ मुनेर्जनपदत्यागादध्यात्मान्निःसमिध्यते ॥ ५७ ॥ यथाग्निरिंयनैरिद्धो महाज्योतिः प्रकाशते ॥ तथेन्द्रियनिरोधेन महानात्मा प्रकाशते ॥ ५८ ॥ यदापश्यति भूतानि प्रसन्नात्मात्मनो तृदि ॥ स्वयं ज्योतिस्तदा सूक्ष्मात्सूक्ष्मं प्राप्नोत्यनुत्तमं ॥ ५९ ॥ अग्नीरूपं पयः स्रोतो वायुः स्पर्शनमेव च ॥ मही पंकधरं घोरमाकाशं श्रवणं तथा ॥ ६० ॥ रोगशोकसमाविष्टं पंचस्रोतः समावृतं ॥ पंचभूतसमायुक्तं न वद्वारं द्विदेवतं ॥ ६१ ॥ रजस्वलमथादृश्यं त्रिगुणं च त्रिधा तुक्तं ॥ संसर्गाभिरतं मूढशरीरमिति धारणा ॥ ६२ ॥ दुश्चरं सर्वलोकेऽस्मिन्सत्त्वं प्रतिसमाश्रितं ॥ एतदेव हिलोकेऽस्मिन्कालचक्रं प्रवर्त्तते ॥ ६३ ॥ एतन्महार्णवं घोरमगाधं मोहसंज्ञितं ॥ विक्षिपेत्संक्षिपेच्चैव बोधयेत्सामरंजगत् ॥ ६४ ॥ कामं क्रोधं भयं लोभमभिद्रोहमथानृतं ॥ इंद्रियाणां निरोधेन सतस्य जतिदुस्त्यजान् ॥ ६५ ॥ यस्यैते निर्जिता लोके त्रिगुणाः पंचधा तवः ॥ व्योम्नितस्य परं स्थानमानं त्यमथ लभ्यते ॥ ६६ ॥ पंचेन्द्रियमहाकूलां मनोवैगममहोदकां ॥ नदीं मोहद्वितीयां कर्मक्रोधावुभौ जयेत् ॥ ६७ ॥ ससर्वदोषनिर्मुक्तस्ततः पश्यति तत्परं ॥ मनोमनसि संयाय पश्यन्नात्मानमात्मनि ॥ ६८ ॥

गोलकानि न वद्वारं द्वेकर्णयोर्द्वे च क्षुषोर्द्वे नासिकयोरेकं मुखमधो द्वे चेति द्वे जीवपरमेश्वरौ द्वे ते यत्र ॥ ६९ ॥ अदृश्यमंगलत्वात् त्रिगुणपरेषां दृष्टमात्रं संमुखदुःखमोहोत्पादकं त्रिधा तुक्तं वा तपित्तकफमयं संसर्गाभिरतं अन्नादिसंगेनैव अभिरमते नान्यथा संशयाभिरुतमिति पाठे संशयोद्घोषकं विनाशबीजमित्यर्थः मूढं अचेतनं एवं विधं शरीरमिति धारणानिश्चयः अत्र शरीरेशब्दादीनां दर्शनात्तदाश्रयाणामाकाशादीनां सत्त्वमनुमेयमित्यर्थः ॥ ७० ॥ दुश्चरं दुःसमाधेयं व्याध्यायाकांतं चेत् सत्त्वं बुद्धिं एते देवबाल्याद्यवस्थापन्नकालः ननु कालो नः मषष्ठः पदार्थः कश्चिदस्ति ॥ ७१ ॥ महार्णवं महार्णवसंघोरं एतदेव निमित्तभूतं सत्त्वद्विषं संहारबोधानि हेतुर्भवति ॥ ७२ ॥ इंद्रियाणां निरोधेन इंद्रशरीरं त्यजन् सतः नित्यं विद्यमानानपिकामादींस्त्यजति ॥ ७३ ॥ एते स्थूलदेहे रूपाः प्रकाशप्रवृत्तिमोहनिमित्तत्वेन त्रिगुणाः निर्जिताः योगबले नातिक्रामिताः परंब्रह्म ॥ ७४ ॥ ६२ ॥ मनसि तृदयं पुंडरीकेऽत्मात्मनि शरीरे ॥ ६३ ॥